
Apadastotram

आपादस्तोत्रम्

मध्वाद्दत्तं रजतपीठपुराधिवासं
दृढं मुद्देऽस्तु मुरमर्दनपादपद्मम् ।
सद्योऽभिजातसुसरोजनवावभास-
स्पर्धिप्रभाविलवटीपितदिक्रदेशम् ॥ १ ॥

उद्यन्नभेन्दुरुद्यं दृष्टि नस्तनोतु
मध्वागमोत्सवमडाङ्कुरपोषडेतुः ।
पद्मोपरिस्फुरितमौक्तिकयारुभाव-
प्रद्रेष्यधीघतिमिरप्रशमाय विष्णोः ॥ २ ॥

जङ्घायुगं जनयतु श्रियमन्वळं मे
तुङ्गेन्दिराकरसरोरुडरङ्गसङ्गि ।
सञ्जातपल्लवितयारुलतापरीत-
स्तम्भोपमानपरमन्दिरमथ्युतस्य ॥ ३ ॥

उरुद्भयं सततमुच्यपदं ददातु
श्रीरुध्यपीठनिलयस्य उरेर्उरेऽप्यम् ।
वृत्तावलम्बिकरिपोतमृदुप्रपुष्ट-
उस्तद्भयप्रतिभमप्रतिभस्य तस्य ॥ ४ ॥

पीनं उरुदरमादरतस्मरामि
ज्ञानात्मकस्य नवनीतजगन्निकेतम् ।
आनन्दतीर्थनयनाभिधमीनमान्य-
श्रीनिम्ननाभिसरसीरुचिरं चिरं तत् ॥ ५ ॥

वक्षस्थलं विशाद्वारविराजि विष्णो-
र्लक्ष्मीविशालगृहमस्तु ममान्तरङ्गम् ।
नक्षत्रराजिसुविराजिनिशेशाभिम्भ-
लक्ष्याम्भरोपममपारगुणाम्बुराशेः ॥ ६ ॥

रत्नौघयञ्च्युङ्कुणपञ्चकभोगिभोगं
स्वस्पर्धिजेतुमिव दण्डसुपाशाधारी ।
सत्कङ्कुणाङ्गदसुशोभशुभाङ्गुलीयं
उस्तद्भयं मम तनोत्वभयं मुरारेः ॥ ७ ॥

वकालकं वरनसोज्ज्वलकुण्डलाभ्यां
युक्तं त्रिरेभिगलमुन्नतमौलिबन्धम् ।
वक्त्रं विभोर्भधुपमौक्तिकमत्स्यसङ्घ-
शैवालशालिकमलद्युति मेऽक्षिण भूयात् ॥ ८ ॥

अभ्वानपद्मदलमात्मरुयाऽनुकुर्व-
दाम्नायकोविदभुधेष्टकृतप्रचारम् ।
रभ्यं विलोचनयुगं श्रितमीक्षतां मां
सन्मध्वपूजितपदाब्जयुगस्य तस्य ॥ ९ ॥

मुग्धाननेन नयनेन करेण नाभि-
स्थिद्रेण पादयुगलेन धृताब्जसाम्यम् ।
पद्मालयोञ्जति कदाऽपि न देवमेनं
मध्वप्रियं त्विति किमत्र गिरां विचारैः ॥ १० ॥

आपादमा य मकुटान्मुरवैरिणोऽत्र
स्तोत्रं तदेतदनवधमवधजैत्रम् ।
गोपालवाजिमुप्रकिङ्कुरवाहिराज-
प्रोक्तं पठन् भवति तत्सदयाक्षिलक्ष्यम् ॥ ११ ॥

एति श्रीमद्वाहिराजयतिप्रोक्तमापादस्तोत्रं सम्पूर्णात् ।
भारतीरमणमुप्यप्राणान्तर्गत श्रीकृष्णार्पणमस्तु ।

Proofread by Malathi Shekar, Revathy R.

Apadastotram

pdf was typeset on May 7, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

